

מדינת ישראל
הכנסת

פודטוקול מספר 12/ב
מישיבת הוועדה לעניני פנים
שהתקיימה ביום ג', כ"א בטבת תשי"ז - 25.12.56
בשעה 08.40

משתתפים:

- י. דיפתין - יו"ר
- ס. ארם
- ח. אריאב
- ת. טובי
- י. ישעיהו
- ס. חזני
- ח. מגורי-כהן
- א. עבאס
- י. פרלסטיין
- י. דוקח

מוזמנים:

- סר הפסטרס ב.ס. סיטרית
  - הסופס אייזנברג, מנהל בתי-המספט
  - סר בן-פורת - מסטרת ישראל
- לסעיף 2 בסה"י

סדר-היום:

- (1) יזכרות:
ענין חבר מועצת עיריית נצרת ת. זיאד;
רשימות טעבר לירדן לחג הסולד;
סדר-עבודתה של הוועדה;
(2) הסך הבירור בשאלת כוח האדם במסטרס.

היו"ר י. דיפתין:

פותח את הישיבה.

(1) יזכרות

היו"ר י. דיפתין:

קיבלתי סכת ספוזכירות הכנסת הסודיעה כי
במקומו של חבר הכנסת א. חביבי ייכנס
לוועדת הפנים חבר הכנסת תופיק טובי, ואני מקדם אותו בגרכה. זוהי
גם ישיבתנו השחרונה שלפני השנה האזרחית החדסה, וברצוני לברך את
חבר הכנסת טובי לרגל השנה החדסה.

י. ישעיהו:

בענין הדיון בשאלת המסטרס, לא נראה לי
הסיכום שנתקבל בישיבה קודמת לזמן את
השרים הסונים לישיבת הוועדה, כשסר סחר בעצמו טען שאינו רואה בכך
תועלת מסום שענין התקציב - כפי שהסביר - אינו פותר את כל הקשיים
שהמסטרס עומדת בהם.

היו"ר י. דיפתין:

חברי הוועדה קיבלו רושם סמר סחר סעונין
שיהיה דיון כזה עם מסרד האוצר, אבל לא

מתוך יזמתו.

ת. טובי:

יש לי הצעה לסדר: לפני חדשים אחדים
הועברה לוועדת הפנים ע"י הכנסת שאלת יחסה
של המסטרס לאחד האסירים, חבר מועצת עיריית נצרת תופיק זיאד. שמעתי
שוועדת הפנים הרכיבה ועדת-שנה לבירור השאלה. סאז עברו חדשים רבים

ישיבת ועדת הפנים
25.12.56

ח. טובי:

וטרם הובא טיכום של הוועדה. בינתים הגישה המסדרה האספה נגד זיאד כאילו הוא היכה שוטרים, ויש משפט הנספח זה שנה. מתוך שאני יודע שהתהליך שהמסדרה נקטה בו הוא מבוזבז מעיקרו, אלבני חושב שהוועדה יכולה שלא להתערב בו. אני מציע אפוא שהוועדה תשטע דו"ח מוועדת-המסנה, ובהתאם לכך נקיים כאן דיון.

ענין שני: מדי שנה בשנה נהוג שאזרחי ישראל הנוצרים, תוך הסכס עם ירדן, מקבלים אפשרות של ביקור בירדן לרגל חג המולד. מטרד הפנים הוא האחראי להענקת רשיונות המעבר. הפעם הודיע שהשלטונות הישראליים יעדיפו אנשים שעד כה טרם קיבלו רשות כזאת. תמיד התלוננו על כך שמסתמשים בכל הענין הזה למטרות פטולות ומפלגתיות. אנשים רבים אינם זוכים אף פעם לערוך ביקור כזה משום שלשלטונות יש יחס שלילי כלפיהם. היות והשנה נפגעו אנשים רבים, אני מציע שהוועדה תזמין לישיבתה נציג מוסטף של מטרד הפנים, ותשמע הסברים. אני מצדי מוכן להביא שמוע של אנשים. כי הדבר יוצר התמרסרות רבה בין האנשים, וזהו יחס שאינו מוצדק בשום פנים.

י. ישיבה:

פרשת תופיק זיאד זכורה היטב לוועדה שטיפלה בה רבות. הוברר שהענין נמצא בתהליך משפטי, ומכאן שאין מקום לפעילותה של הוועדה. סוגיות פרלמנטריות אינם יכולים להתערב במהלך המשפט ולקבוע הלכות-ביניים מי אשם ומי צודק. צריך להניח לביהמ"ש לסיים את הפרשה, והוא יפסוק אם יש פה ביום או לא, ולכל הציבור יש אמון בביהמ"ש. לאחר פסה"ד נחזור לברר אם יש מקום לדיון או לא.

היגור י. ריפתין:

בענין רשיונות המעבר אני מוכן למסור לשר הפנים שהיו תלונות. אם שר הפנים יטכים לכך - תימסר כאן סקירה על הסידורים ואפשר יהיה לקיים דיון. אולי יבקש שר הפנים לחבר הכנסת טובי יגיש לו תלונות קונקרטיות. עכ"פ, אני מצטער שהתלונה הוגשה רק עתה, כי יכול להיות ששר הפנים לא ידע על כך. לאחר שאדבר עם שר הפנים ואתייעץ אתו בענין הפרוצידורה, אביא לוועדה הצעה.

לענין זיאד: הענין עמד על סדר-יומה של הוועדה לפני כשנה. ועדת הפנים הניחה בענין זה מסקנה על שולחן הכנסת לפיה לא קיבלה ועדת הפנים מסקנות באשר הענין נתון בדיון משפטי. יחד עם זה קיבלה ועדת הפנים החלטה פנימית בוספת, שאותה לא הניחה על שולחן הכנסת, והיא: לבקש משלושה חברי הוועדה לעקוב אחר התפתחות המשפט, ועם גמר המשפט - להביא לוועדת הפנים חוות-דעת אם המשפט מיצה את השאלה או שיש עוד לוועדה מה לעשות. שלושת החברים היו חברי הכנסת דוד הכהן, חזני ושופמן. ועדה זו הטילה על חבר הכנסת שופמן לעקוב אחר מהלך הדברים, והוא אף היה מוסר לנו מפעם לפעם דו"ח על התפתחות המשפט.

המשפט המתנהל הוא משפט של המסדרה נגד תופיק זיאד. במשפט זה ההגנה - מתוך ניסיון חוקיים שלה - אינה נוקטת בקו של זירוז המשפט ומבקשת לדחותו מפעם בפעם. אני מציע אפוא שטרכו ועדת-המסנה יבוא טוב בדברים עם השלטונות המשפטיים ויביא לנו מסקנה כלשהי. אבל אם לפעול לפי ההחלטה שנתקבלה בשעתו בוועדת הפנים - לא נוכל לפעול מאומה כל זמן שהענין נמצא בתהליך משפטי.

א. עבאס:

בענין רשיונות המעבר, אני מציע שלא לפנות לשר כל זמן שאין לפנינו דבר מוכח. כל זמן שחבר הכנסת טובי לא הביא לנו תלונות מסיות - אין לנו יכולים לחיות עפ"י השטועה.

ח. טובי:

בענין זיאד אני מציע להפריד בין תלונות המסדרה נגדו ובין התלונה על התעללות המסדרה כלפיו. לאחר שנתבררו כל סיני דברים על התנהגותה ויחסה של המסדרה לאוכלוסייה הערבית - צריך לברר גם ענין זה.

ישיבת ועדת הפנים
25.12.56

היו"ר י. ריפתין: אבל הוועדה הניחה מסקנה על שולחן הכנסת שהענין הוא טוב-יודיזה, וכל זמן שהוא כזה - אין לטפל בו. אם חבר הכנסת טובי מבקש עכשיו לבטל החלטה של הוועדה - מדוע הוא נזכר בזה רק עכשיו?

הרח"ט: ועדת-המסנה שהורכבה בסעתו לבירור ענין תופיק זי'אד תכרר סהו כרגע המצב המספטי.

א. עבאס: בענין רשיונות המעבר, האם ההגבלה היא מצד ירדן, או גם מצד ישראל יש הגבלה?

ת. טובי: ההגבלה על המעבר היא משני הצדדים.

היו"ר י. ריפתין: אני אינני סוסטן לתת תשובה בענין זה בשם המססלה.

הרח"ט: יו"ר הוועדה יבוא בדברים עם שר הפנים בנוגע לרשיונות המעבר לנוצרים לחג-הסולד, ובהתאם לתוצאות השיחה יוחלט על בירור השאלה בוועדה.

היו"ר י. ריפתין: רצוני להזכיר לחברים עוד שאלות אחדות העומדות על סדר-יומם של הוועדה. ראשית - עדיין לא קיבלנו תשובות טובות בענין היחסים בין עיריית ת"א ומקורות.

שנית, חברי הוועדה הביעו מטענה ששר הפנים ירצה בפנינו על שאלת תחומי השיפוט המוניציפלי. יש על כך תלונות ממקומות שונים, והשר אף הסכים להרצות על עיקרי המדיניות של משרד הפנים בענין זה.

שלישית, מתחלנו כבר בדיון בשאלת נכסי הווקף המושלמי. בענין זה הובטח לנו חומר ע"י משרד האוצר, אך טרם נתקבל.

בסעתו הסכמנו לקבל מסלחת של עיריית צפת מטיבות שהזמן גרמן לא יכלה המסלחת להופיע בתאריך הנקוב, והענין עדיין עומד על סדר-היום.

כן מבקש משרד הפנים שחברי וועדת הפנים יבקרו במספר : : רשויות מקומיות, וגם על כך עלינו עוד להחליט.

הצעת-ביקור נוספת העומדת על סדר-היום: בבתי-סוהר. גם לכך עלינו לסצוא זמן.

2. המסר הדיון בשאלת כוח אדם במסטרה

היו"ר י. ריפתין: לאחר קריאת הדו"ח של משרד המסטרה התברר ששאלת כוח האדם במסטרה היא השאלה החטורה ביותר. בדיון ראשון שהתקיים בוועדה הובעה דעה שהתקציב אינו מספיק, וזהו הגורם למצב החלט מבינת כח אדם. בענין זה הוחלט לשמוע את האוצר. כן הובעה דעה שכוח האדם במסטרה פועל באופן לא קונסטרוקטיבי, והועלה ענין חלוקת ההזמנות לביהמ"ש.

ענין נוסף שהועלה בדיון הוא: העברת פקידים ממסדרים אחרים, במסגרת צמצומים בסגנון, והפנייתם לשירות במסטרה. לאור הדעות שהוסעו בישיבה הקודמת הוחלט לקיים בירור נוסף, שאליו הוזמנו שרי האוצר, המספטים והמסטרה.

הסופט אייזנברג:

המסמך פנתה אלי פעם בסאלת כוח האדם
בגתי-המספט בבקשה לצמצם את שירות השוטרים
שם. הסברתי שהדבר אינו ניתן לביצוע משום שאנו דורשים עכשיו, על
סמך חוקים ידועים, להגדיל את כוח השוטרים בבתי-המספט. יש צווים
סיוחדים, בהתאם לחוק, שרק שוטר יכול למסור אותם, כמו: צווי-סאנר
וכו'. דברים אלה אינם יכולים להיעשות ע"י מטש ביהמ"ס או פקיד-
עזר של ביהמ"ס. בחוק נזכרת גם מסירת כתב-הזמנה למספטים, פליליים
הצריכה להיעשות ע"י שוטר. במספטים אזרחיים אין שוטרים מוטרים
את ההזמנות. אבל התביעה... בבתי-מספט השלום, היא למעשה
המסמך, וההזמנות לדין ערוכות ע"י התביעה הכללית. ובהתאם לחוק
נפוג צריכות ההזמנות למספט להיות ערוכות על שם שוטר.

בכל בית-מספט פלילי, בעיקר במספטים
רציניים, צריך להימצא לפחות שוטר אחד בכל אולם ביהמ"ס. כי קרו
מקרים שהעבריינים התפרצו והתנפלו על הסופטים, ובמקרים אחדים
ניצלו שופטים רק בנס. עבריינים אחד ניסה לאבד עצמו לדעת וקפץ דרך
חלון ביהמ"ס. אם לא יימצא שם לפחות שוטר אחד - אם כי לדעתי צריך
להימצא יותר שוטרים - תהיה טכנה לסופטים לשבת במספטים כאלה. כי
העבריינים אינם כבולים בשרשראות, והם מתפרצים.

יש גם לווי של אטירים לבתי-הסוהר. גם
לווי זה אינו יכול להיעשות ע"י פקיד-עזר של ביהמ"ס. ויש עבריינים
די מסוכנים. צריך גם שיימצאו שוטרים שיאסרו את העבריינים לאחר
מט-הדין.

יש גם שאלה של גביית קנסות. דבר זה נתון
בידי המסמך ואינו יכול להיעשות ע"י פקידים של ביהמ"ס. והמדובר
באלפי תיקים. למשל: מספטי תנועה. רוב הנהגים אינם באים לביהמ"ס
ופסקי-הדין ניתנים בלא בפניהם ומטילים עליהם קנסות. מתפקיד
המסמך לגבות את הקנסות עפ"י הודעה שאנו שולחים לאנשים.

יש צווים שונים כמו צווי-עיקול בכוח,
שגם הם צריכים להיות מבוצעים ע"י שוטרים, או הוצאות, קנסות
וגביות מספים הטגיעים למדינה עפ"י מספטים פליליים. בענין זה יש
רשלנות דוקא מצד התביעה הכללית מחוסר כוח אדם או ארגון. התרעה
על כך רבות, וגם מבקר המדינה כותב שאין גובים את הכספים הטגיעים
למדינה בתורת קנסות. רק לפני שבועיים ביקשתי לכנס אלי את באי-כח
התביעה כדי לפתור את השאלה. הם טוענים שזהו מתפקידה של המסמך,
ואילו אני טוען מתפקידה של התביעה הכללית הוא. והסכומים גדולים
מאד. יש גם תביעות אזרחיות מסש של הממשלה נגד אזרחים וניתנים
פסקי-דין, ואין טל שיגבה את הכסף.

שאלה נוספת היא שאלת השמירה בבתי-המספט
לפי דעתי צריך שיהיה לפחות שוטר אחד בכל בימ"ס, לפחות בבתי-מס
הגדולים, כדי שישמור שם בלילה. בסך-הכל יש כיום שוטר אחד השומר
בביהמ"ס העליון. ואילו בימ"ס השלום בת"א נשאר בלילה עוזב ללא
שמירה. ובשנה האחרונה אף קרה באמת שזרקו שם חומר תבערה ונסרפו
תיקים.

אני מבין שגם למסמך אין כוח אדם, ואני
יודע זאת היטב, וצריך להגדילו. אבל כדי לשמור על האינטרסים של
בתי-המספט אני מבקש הגדלת כוח המסמך בבתי-המספט. פה בירן שלים
יש רק שוטר אחד הנמצא כל היום בביהמ"ס, ולפי דעתי אין זה מספיק.
הוא דואג גם לאולמות ביהמ"ס ולשמירת עצירים. אני יודע שהמסמך
עושה את המכסימום האפשרי, ואנשיה עובדים למעלה מכוחותיהם ואולי
למעלה מכוח אנוש. אני יודע ששוטרים עובדים לא 8 שעות ביום, אלא
לפעמים 48 שעות בלי הפסקה, וגם זה לא טוב.

בנוגע לסליחת הזמנות בדואר - כפי שהסברתי
יש חוקים המחייבים את השוטר לפעול. אשר לדואר, היתה דרישה מצד
האוצר שנשלח את ההזמנות בדואר, בעיקר במספטים אזרחיים. יש ועדה
המורכבת מסופטים, עורכי-דין ומספטים, הדנה בענייני פרוצדורה.

ישיבת ועדת הפנים
25.12.56

השופט אייזנברג:

הבאתי בפניה את בעיית שליחת ההזמנות בדואר. הוועדה מינתה ועדה-
משנה שונה בדבר כבוד-ראש. הם הגיעו למסקנה שעדיין אי-אפשר
לקבל את השיטה הזאת, מכסה בחינות.

ראשית, צריך לסלוח את ההזמנה ע"י סכתה
רשום, ואילו אנו יודעים שאין להיטות רבה אצל אנשים לקבל סכתבים
רשומים, ועד שמגיע המכתב ומתקבל בחזרה, עובר זמן סמיעת המספט.
נוסף לכך, לא ידוע מי מקבל את המכתב, אם הנתבע או הנאשם, או
שכן, שאז ההזמנה היא בלתי-חוקית, או ילד בגיל פחות מ-18, וכו'.
ידוע גם שהזמנות בניהול שלחות בדחיפות. תוך כדי מהלך מספט
מתברר פתאום שעד אחד לא הופיע, והשופט רוצה לטעון את המספט.
הוא שולח אפוא את המספט המביא מיד את האיש. אם נשלח את ההזמנה
דרך הדואר - יתבטל ביהמ"ש ימים שלמים. יש אפוא סכנה שהשופטים
יתבטלו ולא יהיה להם מה לעשות.

בארה"ב למשל, ארץ עשירה ודימוקרטית,
נעשה הדבר ע"י שמסי ביהמ"ש. גם באנגליה לא נעשה הדבר ע"י הדואר,
אם כי יש שם חברה קבלנית הסוחרת את ההזמנות של ביהמ"ש. אטנם
ההסתדרות פנתה אלי בהצעה כזאת, אבל לפי הצעתם יעלה הדבר למדינה
הרבה יותר ביוקר. גם הדואר, כשנשאל כיצד יעביר את כל ההזמנות
הללו, ענה: בטנה דוורים חדשים. אם כך - יכול אני לסנות את
האנשים, ולמה ישנה הדואר אנשים נוספים? נוסף לכך, כששולח השופט
את המספט למסור הזמנה, הוא יכול לברר אם במסדה ההזמנה באופן חוקי,
למי במסדה וכו', מה שלא ייתכן לברר עם דוורי הדואר, בייחוד
כשהדבר נוגע לעולים-חדשים, מעברות וכו'.

מכל הסיבות הללו מוקדם מדי להפעיל
במדינת ישראל את ענין שליחת ההזמנות בדואר. אבל אנו הולכים
בכוון זה. אם עוד טגיש תביעה, והנתבע מצדו מעטד אף הוא עורך-
דין - אנו יכולים לפעול כך בין שני עורכי-הדין. הוא הדין בחברה
או בעיריה. אבל בין אנשים פרטיים לא ייתכן הדבר.

שמעתי פה על ענין העברת פקידים מיותרים
כאילו מסרדי. אחרים למסדה. יש לי נסיון בענין זה, ואני חושב
שהמסדה לא תוכל לקבל אפילו איש אחד טאלה שמסרדיים אחרים רוצים
להיפטר מהם. בטעתו פניתי למסרד האוצר בטענה שיש לי חוסר באנשים,
והם היו מוכנים שאבחר לי 50 טבין 300 מיותרים כאלה. אפילו אחד
מתאיים לא פצתי, והמסדובר היה בעבודות-לבלרות, כל שכן לתפקידי
מסר.

הר המסדה:
הדרך הטובה ביותר היא להגדיל את תקציב
המסדה ולסנות שוטרים בהתאם לחוק;
כלומר: בגילים שהחוק קובע. לקחת פקידים שבמקום אחר אין רוצים
אתם ולעשות מהם שוטרים - אף פעם לא ייתכן, אפילו לא נביא
בחשבון את זאלת הגיל.

כדי להוציא את ענין שליחת ההזמנות מיד
המסדה צריך לסנות לא חוק אחד אלא מערכת של חוקים, ודבר
כזה לא במסדה יבוצע. אני מסכים עם הדוגמאות שהביא השופט
אייזנברג. אטנם המסדה צריכה באמת לעסוק בעניני שיטור ולא בענינים
שבין אמדינה והאזרח. אבל החוק הוא חוק ואין אנו יכולים שלא
לפעול על-פיו, ולפיכך אני רואה את המרופה היחידה בהגדלת כוחה
של המסדה. מר אייזנברג הצביע על דברים נכונים מאד בענין ההזמנות
בדואר. כשההזמנה נעשית ע"י פקיד ביהמ"ש, יכול השופט לברר כיצד
ולמי במסדה ההזמנה, ואז הוא יכול להוציא פס"ד שלא בפני הנאשם,
או להאשימו שלא הופיע וכו', מה שאינו יכול לעשות כששולחים את
ההזמנות ע"י הדואר. אטנם המפקח הכללי הציע שיקחו סטנו את ענין
ההזמנות, אבל אינני יודע אם הוא מתעסק הרבה בבעיה זו. בדרך-כלל
הוא צודק כשהוא דורש שיקחו סטנו תפקידיים שאינם שייכים לו, אבל
המציאות היא כפי שהארנו עתה. נתקלנו גם בבעיה של שמירה על
הנציגות הזרות בארץ. כאן אנו חייבים לנהוג כפי שנהגים במדינות

ישיבת ועדת הפנים
25.12.56

שר המסחר:

אחרות. אצלנו עוסקת גם המסחר בדברים אחרים לסם שמירה על הסדר, אם זה ספורט, הופעת רקדנים או מאורע חגיגי אחר, או חיפוש ילדים המעטיק לפעמים עד 400 שוטרים.

נעמיד אפוא את הבעיה כפי שנעמיד -

הפתרון היחיד המסתמן הוא: להגדיל את כוח האדם במסחר. במדינות אחרות לא קורה גם שאפשר ללכת קילומטרים ולא להיתקל בשוטר. בכל הארצות מסתובבים בערים שוטרים ברחובות, על כל סקרה העלול לקרות באנגליה, בצרפת ובמדינות אחרות יש לשוטרים רובע מיוחד, ושום אזור לא נשאר ללא שוטרים במשך 24 שעות ביממה. זה נותן גם למסחר אפשרות ללמוד את הסביבה. השוטר לומר להכיר את האנשים, את דרי הסביבה והנאים אליה, את מצבה הכלכלי וכו'. דבר כזה אינו קיים אצלנו. אפילו בדרכים אין רואים אצלנו שוטרים בלילות.

גם בענין תאונות הדרכים נוכחנו שכאשר

אנו עושים מבצע של חודש וכגיסיים שוטרים מסקורות שונים לגיזרה מסוימת, סקטיבים עלי' את מספר התאונות, את מספר העבירות ואת מספר הקרבנות הסוקרבים חיים והעוליים למדינה הון תועפות.

סכל הבחינות תלוי אפוא הענין בכוח אדם.

כיום יש לנו 6100 שוטרים. אחרי המאבק הגדול עם האוצר, יוסיפו לנו לשנה הבאה עוד 150, כלומר: יחזירו אותנו למצב בו עמדנו לפני ארבע שנים. לפני ארבע שנים החליטה הכנסת שיהיו לנו 6950 שוטרים, וזה מלבד הפקידות בת 300 איש שהיתה אז ושכיום הם כולם שוטרים מסום שנכחנו שאין שתי רשויות יכולות לשמש בכתר אחד. מספר זה של 6100 שוטרים כולל גם את מספר הגבול. בלי מספר הגבול המספר הוא 5,000. גם את מספר הגבול אנו טוענים שאריך להגדיל בהתאם לתפקידים המוטלים עליו. יש לציין שגם לפני ארבע שנים לא עמדנו בתקן השלם. הבאתי פעם לכנסת מספרים על תקופת הפנדט, ואין להסוות, בייחוד אם מביאים בחשבון את גידול האוכלוסיה. יש גם להביא בחשבון שלא יכנס ולרטה של המסחר יש ערך רב, כי אדם בעל רמה גבוהה יותר יכול להוציא עבודה פי שלוש. כיום אנו מעבירים שוטרים קורס ברמה של ביל'ס יסודי, אם כי יש לציין מסדר החינוך עוזר לנו במומים וכו'.

אחרי שאנו מסקיעים בשוטר מאות לירות

כדי להכסירו - כעבוד שתיים או חמש שנים הוא עוזב, לאחר שלמד מסהו ולא טוב להחזיק אדם בעבודה אם אינו רוצה להמטיף בה. אך לסרות הגרמון באיכות אנו מתקדמים מעט בכל שנה, כי יש לנו עוד גרעין ותיק, בפרט הקצונה, ועלי לציין שיש לנו קצונה טובה המסמסת דוגמא לאנטיה. אך כל זה אומר שאנו מתקדמים בצעדי-צב, אם לא לומר שאנו הולכים אחורה. כשיש לך מאה שוטרים, אתה יכול לברור מהם עשרה טובים; אבל כשאין לך גם מאה - אינך יכול לעשות מאוטה, ואז גם הוותיקים עוזבים, ולא הצלחנו להקיא דוד חדש שיסווה לאותם ותיקים.

אינני רוצה גם לטעון נגד האוצר. אנו

נאבקים עם האוצר מאבק קשה, והוא טוען: אין-לי. ואינני יכול לטעון כלפיו שיש לו ואינו רוצה לתת. אני יודע שהאוצר רוצה לבנות לעזרתם אבל אין לו אפשרות. צריך אפוא לסבת ולחשוב הרבה כיצד להגיע לאפשרות כזאת.

מר בן-פורת:

לפי תקציב 1957/58 יהיו לנו 6160

שוטרים, כולל מספר הגבול, אינו כולל בטחון שוטף בישובים, כלומר: מא'ז הצמוד לישוב וסחזיק בו את חדר הנשק, מסדיר את השמירה וכו', שהוא בבחינת נוטר. מספרם של הנוטר-הללו הוא 514 בכל הארץ. המספרים שהבאתי אינם כוללים גם סוהרים. האוצר טוען להוסיף כג'סטה עוד מאה אנשים, כלומר: ביחד יהיו 6774, כולל הכל פרט לטוהרים. כי בתי-הסוהר מתנהלים לפי חוק נפרד ותקציב לחוד.

י. רוקח:

האם כיום התקן של המסחר סלוג?

ישיבת ועדת הפנים
25.12.56

לא, אף פעם לא הגענו לתקן שלם.

שר המטרה:

בסך שנתיים הנזילה מהמטרה היתה הרבה יותר גדולה מהקבלה.

שר בן-פורת:

מה הטעם אפוא לדרוש תוספת תקן כשהתקן הקיים אינו מלא?

י. רוקח:

שר המטרה: ראשית, אין מאפשרים לנו לטלא את התקן. אבל לאט-לאט אנו מפלאים אותו. המצב יהיה מדאיג הרבה יותר אם תהיה עזיבה גדולה בקרב הקצונה. ואילו כיום אנו רואים את ההפרטים הפעוטים במסכורת בין קצין ושוטר, ויש לפעמים שוטרים הסקבלים מסכורת יותר גבוהה מקצינים. יש צורך לתת לקצינים בדרגות ספקח וכעלה תוספת מסויימת שתאפשר להם לחיות בדאגה מינימלית. עלינו לחשוב על כל מיני תוספות שבוטלו.

כבר מזמן רציתי שניפגס עם שר אייזנברג בענינים שעליהם דיבר. למשל: ענין לורי אסירים. בבאר-טבע אין סופס קבוע. התוצאה: אם המטרה עוזרת עובדין היא צריכה כעבור 48 להוציא פקודת טעז. אנו צריכים אפוא לגלים סכונות ולווי ולהביא את העבר לירוסלים או לרחובות. זה גוזל זמן והוצאות. בדרך-כלל תקן המטרה אינו טלא בנגב. מחוז באר-טבע והנגב, שהוא בוודאי יותר גדול ממחוז הגליל הכולל את בצרת, טבריה או צפת, אין לנו מסדה שתוכל להסתוות לדרישות. יחד עם זה אנו חייבים לקצף. והיום בבאר-טבע יש 25 אלף תושבים. מצב דוטה קיים בצפת, מגדל-אשקלון, עפולה ועוד. רציתי אפוא לשבת עם שר אייזנברג גם בענין בתי-המספט. רצינו גם למצוא סידור סביהט'ס ייסזא ע"י בית-טוהר בענינים פליליים. ע"כ לא תהיה לנו בעיה של לורי אסירים.

זוהי אפוא בעיה הסייכת בראש וראשונה למשרד המספטים החייב לסנות שופטים, ועל כל זה רציתי לדבר עם שר אייזנברג.

י. רוקח: אם לעשות חשבון כללי, מספר התושבים לחלק במספר השוטרים, הרי אצלנו המספר הוא 300-275 נפש על כל שוטר, בעוד שבאנגליה למשל היחס הוא 550.

שר בן-פורת: באנגליה האדמיניסטרציה היא במשרד הפנים ולא במשרד המטרה, וכן צריך להוריד סן החישוב את מספר הגבול והבטחון הסוסי.

שר המטרה: באנגליה יש כמה וכמה מסטרות: בפלים, רכבות, מסדה עירונית וכו'. המטרה שלנו היא מסדה טריטוריאליה ולא מקומית.

י. רוקח: אני מבין שההבדל במסוצע בינינו ובין אנגליה הוא בגלל אופי התושבים. אבל באנגליה יש תופעות אחרות שאצלנו אין קיימות: שכרות וכדומה. אולי אחת הסיבות היא שאצלנו יש ריכוז גדול מדי במקומות מסויימים, בעוד במקומות אחרים - בפריפריה - אין די אנשים.

אשר לבתי-המספט: פעם היו שפטים שהיו עוסקים בהעברת הזמנות, ולא היה זה תפקיד השוטרים. האם מוסד זה עדיין קיים? כן אני יודע שבשעתו היו אנשים מצפים זמן רב במסדרונות בתי-המספט, השופט לא היה בא, וכעבור שעות היו מתפזרים. אולי גם זה גורם למצב. נוסף לכך עלינו לזכור שיש אצלנו ספקחים עירוניים המטלאים תפקידי שוטרים.

אשר להעברת אנשים מסדרים אחרים - אפשר לדעת למנות אנשים מתוך המנגנון המססלתי לאו דוקא להיות שוטרים. נוסף לכך, כיון שהפיטורים אצלנו הם לרוב לפי הסיסמה של "אחרון נכנס - ראשון יוצא", אפשר למצוא ביניהם גם אנשים טובתנים וצעירים, כן יכול משרד המטרה למנות אנשים במסכורות שוטר לתפקידים אחרים כמו: להיות ספקח, או לתפקיד של לורי אסירים או מסירת הזמנות.

א.ב.

ישיבת ועדת הפנים
25.12.56

א. עבאס:
ארצנו היא ארץ עליה עם רשות השכלה ותרבות שונות, ולכן אי-אפשר להשוות את מצבנו לארצות אחרות. יש ישובים חדשים, מעברות וכו', וכל אלה יוצרים בעיות מסוגיות לאינן קיימות במקומות אחרים. עכ"פ, הייתי בכל זאת רוצה לקבל דוגמאות של ארצות אחרות, כדי להבין קצת יותר בעניינים.

שר המסחר דיבר על הגרעין של הקצונה הטובה במסחר. לפני חדשים אחדים היו בעתונות ידיעות על בריחה בקרב הקצונה מן המסחר, בחיפה ובמקומות אחרים. אני אמנם אינני מצדד הרבה בפער, אבל הייתי רוצה לדעת אם הסיבה היא מסכורת או שיש גם טיבות אחרות?

ח. מגורי-כהן:
אין ספק שהסוטר סטלא תפקיד קשה וחשוב. אך נוצר מצב שהסוטר במדינה אינו רואה את עתידו כסוטר. ייתכן שבזמן הראשון, מתוך חוסר עבודה וכדומה, נכנסו אנשים לשרת במסחר. אך לאחר שאדם כזה מתקדם ומכיר אנשים, הוא מתחיל לחשוב: מה יהיה עתידו לאחר שאגיע לגיל סטרייט? כל זה מביא לכך שסוטר, לאחר שקיבל התמחות בתפקידיו השונים, מחפש דרך לעזוב את המסחר.

תופעה עניה במסחר: מקבלים כל דיכפין, מבלי לגדוק אם הסוטר יהיה מתאים לתפקידו או לא, אולי בגלל המחסור בכוח אדם. מחזיקים אותו במסחר כמה שנים, ארבע או חמש שנים, ורק אז מודיעים לו שאין הוא מוכשר מסוג שלא גמר בי"ס יסודי. דבר זה יוצר בציבור ובין הסוטרים רושם רע.

או, למשל, סוטר שנפגע אומריט לו: כאן לא מוסב-זקנים. קובעים לו אחוז נכות - וחסל. אדם זה יוצא לרחוב כשהוא סבור ומוציא למסחר שט רע. ואני מדבר על מקרים שכבוד השר יודע עליהם. אם אפשר לסקם אדם כזה ב"דן", סדוע אי-אפשר לסקמו בביהמ"ט למסירת הזמנות וכו'? כל הדברים הללו מביאים לכך שאנשים רואים את המסחר כתחנת-מעבר עד שהאי-יטודר ויוכל למצוא את מקומו במקום אחר. אני מסכים לכך שהמסחר אינה צריכה להחזיק אנשים בלתי-מוכשרים, אבל אינני מסכים לכך שתחזיק אותם במשך חמש שנים ורק אח"כ תחליט פתאום שאינם מוכשרים.

י. רוקח:
האם יש בוגרי בתי-ספר תיכוניים בין הקצונה המתקבלת למסחר?

שר המסחר: יש גם כאלה שסיימו מספטים או רפואה.

א. עבאס:
הייתי מבקש שהשר יביא לנו נתונים, אם ישנם, כיצד מתקפת העליה החדשה בדרגות ובקצונה?

ח. טובי:
הסדובר עכשיו לא על עבודת המסחר בכלל, אם כי היה רצוי לדבר גם על זה. אשר להגדלת כוח האדם במסחר - שר המסחר טען שבימי המנדט היו הרבה יותר שוטרים. אין אנו צריכים להשוות את מצב המדינה היום עם המצב שלפני 1948, שאז היה מספר קולוניאלי זר אשר החזיק בארץ בכוח מסחר וצבא ועטים בלחם נגדו. כיום יש מדינה-עצמאית, ולכן אין להיאחז בהשוואה זו, כשתפקיד המסחר או היה טובה לחלוטין: דיכוי שני עמים שלטים.

אין זה סוד שכוח האדם כיום במסחר בישראל הוא באחוזים, מבין הגבוהים ביותר ביחס למספרי האוכלוסייה, אם להשוות זאת עם אנגליה, צרפת, ארה"ב או ארצות אחרות. אין לטעון שפוא להגדלת מספר השוטרים, ובטייחוד כשהמסחר כולו כל מיני תפקידים שאין להם שום קשר עם מסירת הסדר - אם כי באופן פורמלי אפשר לטעון שכל דבר יש לו קשר עם מסירת הסדר. המסחר מופיעה לעתים קרובות במקומות בהם אינה דרושה - למשל: באסיפות שלי - ללא כל צורך, ובמקומות בהם היא נדרשת - אינה באה.

ת. טובי:

יש לי רושם שיש יותר סדי מסדרה בקרב האוכלוסייה הערבית, למשל בגליל. ואין זאת שאלה בטחוניות. יושבים יוטרטים בבית המוכתר, ללא כל צורך. לעומת זאת בטקסות אחרים יש התקפות של בריונים סבלי שהמסדרה תטרח להתערב. תוך שבועיים, למשל, הותקף שלוש פעמים מועדון הנוער שלנו בת"א, והמסדרה הופיעה זמן רב מחד חקרי סקראו לה.

אשר למספר הגבול: מתוך הנסיון במסך שלוש שנים אני יכול לקבוע לפי העובדות שהוא לא הוסיף שום בטחון אלא להיפך. ופה מקרה לאחרונה בכפר-קאסם איננו מקרה בודד. זוהי תוצאה של יחס שטופח במסך שנים בקרב מספר הגבול כלפי האוכלוסייה הערבית. לא פעם הגשתי תלונות, אפילו לא סאילתח אלא מכתבים ישירים לסד המסדרה, וציינתי עובדות לעשרות, עם שמות, בענין רמיסת זכויות וכבוד האדם. שר המסדרה רק ענה בגירר וכל ההאספות שלי אין להן יסוד. אני חושב שצריך לבטל את מספר הגבול ואת האנשים להוסיף למסדרה הרגילה - אם אמנם זקוקים להוספה כזאת, על סנת שתטלא תפקידים אחרים. את תפקיד מספר הגבול אפשר להחזיר לצבא. אם טוענים שהמסדרה עובדת יותר סדי בביהמ"ס - היה רצוי במטת לשחרר את המסדרה מטיפול בהזמנת אנשים למספט. טובב להגדיל את מספר השמשים ולא את מספר היוטרים.

אשר לטענה על עזיבות בקרב הקצונה - כדאי אולי לקיים דיון כולל בענין זה. אין זו שאלה הקשורה רק בטכנות, גם כי אינני שולל גם את הטענה הזאת. הדבר קשור באוירה הסודרת בקרב הקצונה, במספטים כמו של עמוס בן-גוריון, של שטיינברג וכו'. כל זה גורם לכך שאנשים אינם רוצים להסתבך ואינם רוצים להיות במסדרה. גם מבחינת אזורר הבעיות וטיהור האוירה רצוי היה אפוא לדון בוועדת הפנים על הבעיה בכללותה.

היו"ר י. ריפתין: בענין האוצר - צמידה שאני יודע, יש טיכונים מעטים בלבד שאפשר יהיה להגדיל את התקצבות למשרד המסדרה. בכל זאת צריך לקיים סגע תמיד עם האוצר, כל עוד התקציב לא אושר טופית ע"י הכנסת. טובב שאאמר גם לסד האוצר על הדיון שהתקיים כאן, על סנת שידע שיש דאגה לענין זה.

לדעתי צריך היה בכל זאת לעשות משהו בשאלת היחסים בין משרד המסדרה ומשרד המספטים. הרושם שלי הוא שכוחה של המסדרה הוא מוגבל לסדי. אמנם בכל מקרה שקורה משהו, נשלחים יוטרטים. אבל הרי תפקידה האסיתי והעיקרי של המסדרה הוא לסבוע פשעים, ולא להופיע אחרי הפסע, ולכך אין כוחה של המסדרה מספיק. אילו היה, למשל, מספר קבוע ברמלה טביב מקום התורפה, אפשר היה אולי לפסע את טעסה הרצח שקרה שם.

אולי אפשר היה לנסות ולסלוח במסך שנה הזמנות למספטים באמצעות הדואר ולהעביר את היוטרים המועטקים כיום בכך לתקדי טערה אחרים. כעבור שנה אפשר היה לראות כיצד השפיע הדבר. נוסף לכך, טכירת ההזמנות יכולה להיעשות ע"י אנשים שאינם מתמשים להיות יוטרטים מבחינת כושר בריאות מוגבל וכו'. הייתי מסליץ על כך שתתקיים פגישה יסודית בין שני המשרדים על-סנת להגיע לפרודוקטיביזציה של כוח האדם בתפקידים סדירים של שיטור.

כשחבר הכנסת טובי מדבר על מספר הגבול - הוא מתעלם ששאלה זאת: צריך אמנם לברר תמיד תלונות נגד מספר הגבול. אבל מה פירוש "לבטל את מספר הגבול"? על הגבול צריך תמיד למסור, ויש הצלנו הסתננויות טרוריסטיות. ולדעתי טוב יותר להחזיק מספר גבול, הסורכב טאנשים הסכירים כל פנה של הגבול באותו אזור, ולא להעביר את התפקיד לאנשי צבא שהיום הם פה ומחר שם.

אשר לתלונות נגד המסדרה - אני רוצה לחזור ולהציע דבר שהיו לו מתנגדים רבים: שששרד המסדרה ייזום הקמת ועדה אוטוריטטיבית של אנשים שכל הציבור רוחס להם אמון, ואינני

ישיבת ועדת הפנים
25.12.56

היו"ר י. ריפתין:

סדבר על פרוצידורה מספטית רגילה. ועדה זו יהיה לה מה לוטר בכל הפרטיות הללו של הצמרת. הציבור יקבל מתוך אטון חוות-דעת של ועדה כזו, והדבר יעזור לטהר את האוויר סביב צמרת המסורה. זוהי, כפי שאמרתי, דעתי האיטית בלבד, שהיו לה המתייגויות רבות.

הסופט אינו נברג:

בנוגע לבתי-המספט שאין בהם שופטים: נכון, כפי שאמר שר המסורה, שהדבר גוזל זמנם של שוטרים ועולה לטרינה בכסף רב. הבאתי את הבעיה לוועדת השרים הכלכליים ומרף הצלחתי טרף להסיג תקציב למינוי שופטים במקומות כמו באר-טבע, אסקלון, צפת ועפולה. יכולתי לסנות את השופטים הללו כבר לפני שנה, אך זה שנה מאנו רודפים אחרי הכנסת שתסנה את שני החברים לוועדת המינויים, כפי שנדרס בחוק, והכנסת טרם התכנתה לסנותם. אני מקווה שבמים הקרובים תסנה הכנסת את חברי הוועדה, ואז נסנה מיד את השופטים במקומות אלה וכך נחסוך הרבה כסף וכוח אדם למסורה.

אמר להשוואה שהביא שר רוקח עם אנגליה: צריך להביא בחשבון שבאנגליה התושבים מחונכים, וכן גם השוטרים. אני מקבל את הטטיסטיקה שלו, אבל ארצנו היא ארץ עליה עם פסיכוזה של מלחמה, סנטליות שונה בקרב יוצאי הארצות השונות, אחוז הפסעים גדול - אם כי גם באנגליה ובארצות אחרות עולה הטטיסטיקה של הפסעים שסנה לשנה. לומר שלנו אין הרבה נסיון, כמו גם כלל עובדי המדינה שלנו. אצלנו עדיין אין המוסג של "סיביל טרביס", ואדם העובד שנים אחדות בטטלה, טוצט אח"כ עבודה טובה במקום אחר, ועוזב את הטטלה מיד. אני מקווה שבמסך השנים יתחנכו האזרחים שלנו וכן פקיד המטטלה.

אינני מכיר את השוטרים בטסטר הגבול. אמר למסורה בכללה - גם אני הייתי פעם בטטרה, ואני רוצה לומר שהמסורה שלנו בדרך-כלל עומדת על הגובה. אטנם יש תלונות פה ושם, והן ישנן בכל העולם. אבל אם להשוות את המסורה שלנו היום עם זו של ימי המנדט - דעתי היא שהמסורה שלנו גבוהה בהרבה הן מבחינת יעילות העבודה והן מבקיון-כפיה.

הייתי תוסך בהצעת היו"ר על ועדה מוטוריסטיגית. העתובים שלנו אוהבים להסמיץ ולהבליט סנסציות שאין להן שחר. היה אפוא רצוי מאד לקטש ועדה כזאת עם שופט בראט.

ואני פונה לשר המסורה: אני פוכן לשבת עם המסורה ולבוא לעזרתה כדי למצוא את הדרכים הטובות להקל עד כמה שאפשר על כוח האדם במסורה, בכל פעם שאוזמן.

שר המסורה:

כשהיה כאן הספקח הכללי הוא אמר לוועדה טבויה, מטספר תושביה הוא מטספר תושבי המדינה הזאת, מטספר השוטרים הוא 12 אלף - למעלה מכפליים מאשר אצלנו. וטם אין מטספר הגבול והשוטרים טם הם רק בטביל וינה ולא בטביל טדינה שלמה.

אמר לאנגליה: טם יש מטטרות טובות, בעוד שאצלנו המסורה היא טריטוריאליט. באנגליה יש מטרופוליסן, מטטר רכבות, לוגדון טיטי וכו'. אם תאסוף את כולן - ישתנה החשבון כליל. אין זאת יכולה להיות אפוא אטת-מידה בטבילנו, וזה מלבד ההבדל בין אנגליה ובינינו בכלל. אנטיס באים אלינו מארצות שונות עם סנטליות טובה ומטטרים נבדלים. גם בצרפת יש מטטרה ויט ג' בדרטיה השייכת כולה למיניטטריון ההגנה ולא למיניטטריון הפנים. וגם טם יש מטטרה עירונית.

מטום כך אני טוען שאנו עומדים למטה מהתקן. ולא התכוונתי להשוואה עם מטטרת המנדט בכלל, אבל היו תקופות שהיה כאן שקט ולא נלחטו, ובכל זאת היתה המסורה יותר גדולה.

בנוגע לעזיבת הקצונה: הסיבה הראשונה היא סיבה כלכלית. אם המצב הכלכלי בסדר - האדם שקט. ואילו עתה, אלמלא המסירות והאידיאולוגיה של הקצונה - רוב הקצינים היו עוזבים טזמן.

ישיבת ועדת הפנים
25.12.56

ער המסמך:

אשר לקצונה מבני העליה: אמנם הגיעו בני
עולים לדרגת קצונה, אבל אין היחס יכול לעמוד בהשוואה עם הקצינים
מבין הוותיקים או מבני הארץ. העולה אינו יודע את הספה ואת התנאים,
ואף אינו יודע מה זאת מסמך. לעומת זאת רובם של הוותיקים הם בני
העליה.

אחת המטרות העומדות בפני כל מסמך בעולם
היא שהשוטר יראה במסמך את עתידו. אבל יעבור הרבה זמן עד שהציבור
אצלנו יתגבש ועד שהאדם ירגיש עצמו אזרח בארץ, עם כל החובות וכו'.

לטענה שהמסמך מקבלת כל דיכפין: אנו חושבים
לשלוח בקרוב קצינים למחנות עולים בחו"ל כדי לראות אם יש עם אנשים
שאפשר לגייס פביניהם. כדי לדעת אם אדם הוא מוכשר או נלתי מוכשר
צריך לתהות על קנקנו זמן רב. בפקודת המסמך יש הגבלות של גיל,
כומר רפואי, השכלה וכו'. אני מסכים שעלינו לקבל למסמך אנשים בעלי
רמה. כיום מקצוע השוטר בעולם הוא מקצוע הנלמד באוניברסיטה. אבל
לשם כך עלינו לסלם להם מסכורת, ואיננו יכול לקבל למסמך אדם שיד
בדרגת קצונה. אדם עובר קודם את מספר הגבול, אח"כ נכנס לגייס
לשוטרים, והרבה נושאים לפני שיוצאים לכהן כשוטרים מסמך. קורה גם
שאנשים מסתנים לרגל טיבות או מאורעות, ואינם מתאימים עוד לכהן
במסמך כעבור זמן. אני מסכים לכך שאם אדם נמצא הרבה שנים במסמך
אז-אפשר להיזכר לפתע שהוא אינו מתאים מבחינת השכלה. אבל עם
השכלולים שאנו מכניסים באנו לכלל הכרה שיש צורך בקורסים של השכלה
לשוטרים וחינוך קצינים, אפילו הם כבר קצינים גבוהים. היה אמנם
סקרה שפיטרו אדם שנכשל בבחינות לאחר שהיה כבר קצין. כשהגיע הדבר
אלי - החזרתי אותו למסמך. אין מפקדים שהמסמך אנשים ששירתו כבר
זמן רב, בגלל טיבות כאלו. (ח. סגור-כהן: אבל סורידים אותם בדרגה?)
יש מקרים בודדים. היה סקרה שרצו לפטר שוטר ולתת לו פיצויים בלבד.
הוא בא בתביעה לפנסיה, ונאמתי את תביעתו צודקת. אין אמפק הכללי
יכול לפטר שוטרים בלי ידיעתי. כמובן שלא ייתכן שיהיו 6100 שוטרים
במסמך וכולם כפתור-ופרח, אבל עושים כל מה שאפשר.

לדברי חבר הכנסת טובי: הזדעזעתי מעבין
כפר-קאסם לא פחות מן. יש אנשים שאינם ראויים להיות במסמך מבחינת
יחסם לבני-אדם והיותם הם בני-אדם, ואינם ראויים להיות בשום חברה
מתוקנת בכלל. אנשים אלה הועמדו למספט, וייקוב הדין את ההר, אין
מה ללמד עליהם זכות.

אשר לשוטרים הנחבלים ונעשים נכים: המקצוע
של המסמך הוא כזה שהמסמכים בו יכולים להיות נחבלים בכל יום.
אם נשאיר כל נכה במסמך - תוך 10 או 15 שנים יהיו לנו 6,000 נכים
במסמך. לכך לא יסכים גם חבר הכנסת סגור-כהן.

ח. סגור-כהן: אבל יש תפקידים שהם יכולים לסלם: תפקידי
לווי וכדומה.

ער המסמך:
אנו עושים את הסכסכום שבאפשרותנו כדי
לסקט אדם שנחבל. נותנים לו עבודה על-יד
הטלפון או פנסים לשקם אותו במוסדות שסחוץ למסמך. אבל יש כאלה
שמתחילים לבוא בדרישות מופרזות כשהם נעשים נכים.

לדבריו של ער טובי שאין צורך במספר גבול -
קל מאוד לומר זאת. אני רק יכול לומר שאלמלא המסמך על הגבולות,
הרי אם במסך השנה נרצחים 60-70 ונגזל רכוש של פיליוני
לירות - איננו יודע באיזו ספרה היה צריך להכפיל זאת אלמלא מסמך
הגבול. מסמך הגבול תורם תרומה מסדרגה ראשונה לבטחון הארץ, וגם
התושבים בגבולות מרוצים מכך. שהמסמך אינה צבאית. ואני מקווה
שהעבין של כפר-קאסם יימחק, כי כולנו מצטערים עליו. אני בא בין
אנשים פשוטים ואנשי קטבת, וכל פניה של יור ועדת הפנים נבדקת
על-ידי בקפדנות לפרטיה. ואני יודע את דעת הציבור בעניינים אלה.

ישיבת ועדת הפנים
25.12.56

מר המטרה:

אני מעריך מאד את דעתו של היו"ר בענין הוועדה הציע. אני מעריך גם את הוועדה הזאת כוועדה הזכאית ומר חייבת לגרר את העניינים. הייתי מרוצה אילו היתה ההצעה מוצאת הד. אבל ועדה זו צריכה לחקור את כל הבעיה של ה"טיביל סרביט". כי השוטרים לובשים מדים, ולכן כל אחד רואה אותם ויכול להצביע עליהם והם גולטים, וגם תפקידם הוא כזה שהם מטרידים אנשים, ובכך הם שונים מיתר הפקידים הספונים במשרד. אבל אם יש משרד שאין בו ביורוקרטיה ואיננו גונז תלונות - הרי זה משרד המטרה. את הדוח הזאת אני מחדיר במטרה ובכל השירותים שאני חולט עליהם. אם תקום אפוא ועדה שתבדוק את כל מצב הפקידות בכל המשרדים - אסמח מאד.

מר גו-פורת:

פה התקבל הרושם שיש מעגל סגור ללא פתרון: נזילת השוטרים לעומת אפשרויות הגיוס, כלומר: סמחוז העוזבים גדול מאלה שאפשר לקבלם, ולכן אין טעם לבקש מן המוצר שיגדיל את תקן המטרה. נכון שבשנה האחרונה מספר השוטרים שהתפטרו היה 81% מספר האנשים שהמטרה גייסה, ויוצא שהמטרה כמעט לא גדלה. אבל נכון גם שעכשיו אנו בררנים יותר בגיוס, כי לפדנו קצת. ע"כ מתנהל הגיוס יותר לאט, אבל גם בלעדי זאת שמים לנו סקל בגלגל הגיוס. אם באפריל 1955 החליטה הכנסת להגדיל את המטרה ב-300 איש - לא הטפקנו לפנות לציבור והודיעו לנו בדצמבר על הקטנה במאה איש. באפריל סוב הודיעו על הגדלה של 150 איש, וביוני - סוב הקטנה ב-120. אין זה דבר קל לארגן תנופה של גיוס במצב הכלכלי ובסוק העבודה הקיים, וכן עם כל אי-הפופולריות של השירות במטרה. אבל אין זאת אנוכרת שאין טעם לבקש מהמוצר הגדלה של כוח האדם.

מר המטרה:

על בתי-הסוהר לא דיברתי היום, אבל אסמח מאד אם הוועדה תערוך ביקור בבתי-הסוהר, ונוכל לשבת במקום ולשוחח על הבעיה הזאת שהיא בעיה מעניינת מאד.

(הישיבה ננעלה ב-11.30)